

XXII ТАКМИЧЕЊЕ И ИЗЛОЖБА „СВЕТОСАВЉЕ И НАШЕ ДОБА“

Коло српских сестара Епархије бачке, Одбор за веронауку Епархије бачке, Центар за ликовно образовање деце и омладине Војводине, Удружење војвођанских учитеља и многобројни чланови жирија су и ове године веома успешно организовали традиционално, а ове године 22. пут по реду, такмичење за најуспешније литерарне, ликовне и калиграфске радове на тему „Идите и научите све народе“ (поводом обележавања 1150 година словенске писмености).

Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије је такмичење „Светосавље и наше доба“ препознало и уврстило га у Календар смотри и такмичења Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије у школској 2013/2014. години и тиме му дало још већи значај.

Захваљујући подршци Управе за културу Града Новог Сада, Министарства просвете и многобројним дародавцима најуспешнији ученици и наставници су награђени 8. фебруара у Средњој техничкој школи „Милева Марић Ајнштајн“ у Новом Саду на свечаној додели признања и представљању изложби награђених радова.

Програм је, својим појањем, улепшао и оплеменио хор Основне школе *Вук Караџић* из Новог Сада, чији диригент је вероучитељица Јелена Жутић.

На самом почетку свечаности присутне је поздравила госпођа Славојка Тодоров председница Кола српских сестара Епархије бачке. Протејереј Милован Миодраговић, члан организационог одбора, упутио је у име Његовог Преосвештенства Епископа бачког Господина др Иринеја благослов и топле речи добродошлице свој награђеној деци и свим гостима, подсетивши их на значај свете браће Кирила и Методија у описмењавању и християнизацији нашег народа.

Наставник српског језика и књижевности, књижевник, Драгутин Бег је прочитао своју песму „Савина ћутања“.

Потом су додељене награде за најуспешнија литерарна, ликовна и калиграфска остварења.

На овогодишњем **литерарном такмичењу** учествовало је 270 ученика из 40 школа (26 основних, 14 средњих) Републике Србије, Републике Српске и расејања (Немачке и Швајцарске). Награђено је 10 ученика и 6 наставника, похваљено је 28 ученика.

Повод за организовање **калиграфског такмичења** је тај што су младе генерације услед коришћења савремених средстава комуникације (рачунарске опреме, мобилних телефона) запоставиле рукопис и лепо писање. Да бисмо их подстакли на изучавање калиграфског наслеђа, средњовековних рукописа и бављење лепим писањем подстичемо их на калиграфи рад.

За овогодишње радове одабрани су делови текста, речи, Стефана Немање — оца Симеона изговорене на самртној постељи, које је записао његов најмлађи син Растко, Свети Сава (из књиге „Завештање Стефана Немање“ М. Медића).

На овогодишњем калиграфском такмичењу учествовало је 680 ученика из 93 школе (76 основних, 17 средњих) Републике Србије, Републике Српске, Републике Хрватске и Швајцарске. Са ученицима је радило 98 ментора (учитеља, вероучитеља, наставника и професора). Награђено је 16 ученика и 13 наставника, похваљено је 23 ученика. На изложби је приказано 50 најуспелијих калиграфских радова.

На овогодишњем **ликовном такмичењу** учествовало је 1230 предшколаца и ученика из 98 образовних установа (вртића и школа) Републике Србије, Републике Српске

и расејања. Награђена су 23 детета/ученика и 3 наставника, похваљено је 3 ученика. На изложби је приказано 195 најуспелијих ликовних радова.

Честитамо најуспешнијим ученицима и њиховим наставницима.

Фотографије можете погледати на сајтовима www.eparhija-backa.org.rs и www.uvu.rs а каталог на www.sendspace.com/file/cmkk46

Удружење војвођанских учитеља је у име ученика и наставника калиграфа и организатора такмичења „Светосавље и наше доба“ одабрало и опремило прошлогодишњи калиграфски рад Ђорђа Мијаиловића ученика Школе примењених уметности из Шапаца, професорке Наташе Јовановић, као пригодан светосавски дар који ће наредних дана бити послат са љубављу Светој царској српској лаври манастиру Хиландар.

Вера Стојшић-Гашпаровски

МОЈ ТАТА И ЋИРИЛИЦА

Мој тата је рођени Холанђанин. Живи у Србији дуже од четири године. Научио је да прича српски уз мамину помоћ. Чита само латиницу. Слова ћирилице, за њега су још увек хијероглифи. Да не остане тако, за то је задужен мој млађи брат Александар.

Ћирилица се не пише у Холандији. Зато мој тата препознаје само она ћирилична слова која изгледају исто и у латиници К,М,Ј,А,Е. Међутим, проблем настаје када се слова исто пишу, а различито читају.

Тако је једног дана мој брат Александар радио домаћи, а тата га контролисао. Вежбао је писање штампаног слова Р. У једном тренутку, Александар је погрешно, а тата га је упозорио да пази како пише слово П! Александар га је збуњено погледао и одговорио му да то није слово П већ Р! Сви смо се слатко насмејали. Александар, првачић учи тату слова!

Ја се само задовољно смешкам. Мудро ћутим јер размишљам овако: Ако се тата у тој науци насекира, неће се љутити на мене, а на брата не може јер је мали.

Тата је већ схватио да је ћирилица јако важна и да мора да је научи кад већ живи у Србији. Међутим, интересантно је што брат и ја несвесно описмењавамо и остале у татиној фамилији, а то су баба, деда, стриц и њихова деца, односно наша браћа и сестре. Њима се за разлику од тате све то свиђа.

Ако пожелеле и нешто више, без проблема ћу им помоћи да их упишем у моју школу.

ПРВА НАГРАДА

**Јелена Ван дер Зијден, 3. разред,
ОШ Бошко Палковљевић Пинки, Стара Пазова
Наставник: Љиљана Бзовски**